

Setkání

Bystrc, červen 2009, č.61

Henry Vaughan
PŘÍBYTEK

Studánka skrytá, stinný sad,
či vrchol hory je to snad,
kde v slávě nedostupných míst,
panensky svěžích zvolil sis
svůj příbytek? Či oblak nebe
nad stánkem smlouvy halí tebe,
ó Pane můj? Možná, že spíš
je hvězda výšin tvoje skrýš,
jež jiskříc úsměvy tě v úkryt vzala,
by oslnivěji se vzňala?
Předrahý Pane, kde jsi skryt?
Nevím, kde hledat tě, kam jít.
Jedno však vím, že chodíš rád
do bédné jizby přebývat ,
nevlídné, těsné, zanedbané:
Je to mé hříšné srdce, Pane!

přeložil Josef Hrdlička

Kněžský rok

Benedikt XVI. vyhlásil Kněžský rok (19. června 2009 -19. června 2010).

Už 16. března oznámil Svätý otec, že na svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, 19. června, zahájíme Kněžský rok, který proběhne v rámci připomínky 150. výročí úmrtí Jana Marie Vianeye, svatého faráře Arského. Kněžský rok vyvrcholí opět na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova 11.června 2010 Světovým setkáním kněží na náměstí sv. Petra. Jeho naplněním by měly být duchovní a pastorační iniciativy, které přispějí k lepšímu vnímání důležitosti role a poslání kněze v církvi a v soudobé společnosti, jakož i nezbytnosti zesílit jak trvalou formaci kněží, tak i formaci seminaristů - stálo v tiskovém prohlášení Svätého stolce.

Na zahájení Kněžského roku napsal Benedikt XVI. svým spolubratřím kněžím sedmistránkový, velmi osobní dopis, z něhož si dovolím ocitovat z úvodních odstavců:

„Kněžství je láskou Ježíšova srdce,“ říkával svätý farář Arský. Tento dojemný výraz nám umožňuje s nĕhou a vdĕčností připomenout nesmírný dar, jímž jsou knĕží nejen pro církev, ale i pro samotné lidstvo. Myslím na všechny knĕze, kteří věřícím křesťanům a celému světu nabízejí pokornou a každodenní obĕť Kristových slov a gest a usilují o to, aby k Němu přilnuli svým myšlením, vůlí, city a svým způsobem života. Není možné neukázat na jejich namáhavé apoštolské práce, neúnavnou a skrytou službu, na jejich lás-

ku otevřenou ke všemu a ke všem. A co říci o odvážné věrnosti tolika knĕží, kteří třebaže jsou konfrontováni s obtížemi a nepochopením, zůstávají věrni svému povolání: povolání „Kristových přátel“, kteří od Něho přijali zvláštní výzvu, byli vyvoleni a poslání?

Farář Arský byl velmi pokorný, ale byl si vědom toho, že jakožto knĕz, je nesmírným darem pro svůj lid: „Dobrý pastýř, pastýř podle Božího srdce, to je největší poklad, který Pán Bůh může udĕlit farnosti a jeden z nejvzácnĕjších darů božského milosrdenství. (...) Když chtĕl věřícím vysvětlit důležitost svätosti, říkal: „Kdybychom nemĕli svätost knĕžství, nemĕli bychom našeho Pána. Kdo ho dal do svätostánku? Knĕz. Kdo přijal naši duši, když vstoupila do života? Knĕz. Kdo ji živí, aby jí dodal sílu pro její putování? Knĕz. Kdo ji připravuje k tomu, aby se objevila před Bohem tím, že ji naposled obmývá krví Ježíše Krista? Knĕz, stále knĕz. (...) Bez knĕze by smrt a utrpení našeho Pána nebyly k ničemu... Knĕz pokračuje na zemi v díle Vykoupení.

Tyto výroky vytrysklé z kněžského srdce svätého faráře možná na první pohled vypadají přehnané. Myslím však, že stojí za to se nad nimi zamyslet. Snad nás to přivede k vdĕčnosti za dva knĕze, jimiž jsme v naší bystrcké farnosti obdarovávaní. A také k modlitbám nejen za ně, ale i za povolání nových „Kristových přátel“.

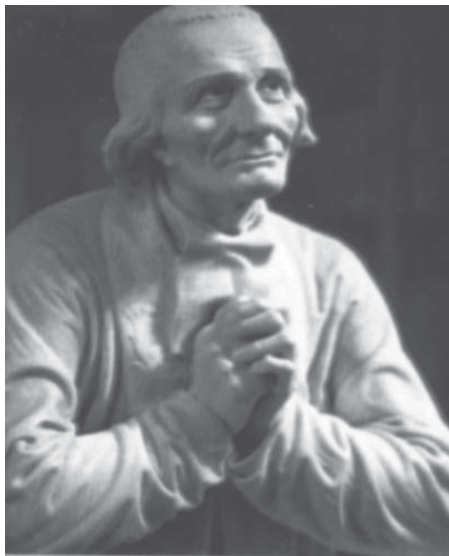
Jana Švancarová

Život svatého faráře

Jean-Marie Vianney se narodil 8. května 1786 v Dardilly poblíž Lyonu v rolnické rodině v ovzduší velmi příhodném pro vznik povolání. V dětství zažil vroucnost a lásku rodičů, kteří, zejména matka, v něm probudili chuť k modlitbě. Jeho mládí přesto silně poznamená kontext Francouzské revoluce: jeho první svatá zpověď se odehrává ve velkém pokoji rodného domu a nikoliv ve vesnickém kostele, rozhrěšení mu dává tajně působící kněz.

O dva roky později přistupuje k prvnímu svatému přijímání ve stodole během tajné mše, kterou slouží odbojný kněz. V sedmnácti letech se rozhoduje, že odpoví

na Boží výzvu: „*Chtěl bych Pánu Bohu získávat duše,*“ říká matce, Marii Béluzze. Ale jeho otec se tomu plánu po dva roky staví na odpor, protože v rodném domě by jedny ruce chyběly. Ještě větší překážkou je nedostatečné předběžné vzdělání (J.-M. Vianney se v zimě 1803-1804 naučil ve farní škole číst a podepsat se). „Doučování“ tehdy již dvacetiletého adepta kněžství si po jistém váhání vzal na starost farář v Écully, abbé Balley, jehož lyonský generální

vikář charakterizoval lakonicky: nadaný, horlivý, zbožný. Obtíže narůstají: Jean-Marie se zmítá se mezi ztrátou odvahy a nadějí, jde na pouť do Louvesc, k hrobu svatého Fratiška Régis. Dokonc je nucen stát se odpíračem vojenské služby, když je povolán do armády, která má jít bojovat do Španělska. Ale abbé Balley mu v těchto nadmíru těžkých letech dokáže pomoci. Možná u něho rozpoznal nadání k svatosti, protože mu svou

trpělivou pomocí pomáhá překonat i obtíže studia filozofie a teologie. Když je J.-M. Vianney v roce 1815 vysvěcen na kněze, stává se nejprve vikářem v Écully s výhradou, že abbé Balley doplní jeho formaci v pastorální teologii, abbé Vianney totiž ještě nemá pravomoc zpovědníka. Jeho farář ho tedy učí řešit i ty nejsloži-

tější případy svědomí, aby ho připravil na službu ve zpovědnici. Svěřuje mu výuku náboženství začátečníků, kázat ho nechává zřídka, protože zná jeho bázlivost a teologickou nedostatečnost. Zasvěcuje ho do administrace farnosti. Ale na faře v Écully se odehrává ještě něco: je to skrytá škola svatosti. Na materiálně chudé faře je veškerý luxus vyhrazen duchovním věcem a v tomto smyslu tady nic neschází, počínaje ranní modlitbou před svatostánkem, přes du-

chovní rozhovory, pravidelnou společnou modlitbu breviáře, až po rekolekce, poutě, atd... Toto bratrské kněžské společenství končí úmrtím abbého Balleye v prosinci 1817.

V roce 1818 je poslán do Arsu. Tam probouzí víru svých farníků kázáními, ale zvláště svou modlitbou a svým způsobem života. Tváří v tvář posláním, které má naplnit, si připadá ubohý, ale dovolí, aby se ho zmocnilo Boží milosrdenství. Opravuje a zkrášluje kostel, zakládá sirotčinec „Prozřetelnost“ a stará se o ty nejchudší.

Jeho pověst zpovědníka velmi rychle přitahuje četné poutníky, kteří si k němu přicházejí pro Boží odpuštění a pokoj pro své srdce. V mnoha zkouškách, které na něho doléhají a v mnoha bojích, které musí podstoupit, uchovává své srdce zakořeněné v lásce k Bohu a bratrům; jeho jedinou starostí je spása duší. V katechetickém poučování a v kázáních mluví zejména o Boží dobrotě a milosrdenství. Tento kněz strávující se láskou před Nejsvětější Svátostí, zcela oddaný svým farníkům a poutníkům umírá 4. srpna 1859, když se z posledních sil vydal Lásce. Jeho chudoba

nebyla předstíraná. Věděl, že jednou zemře jako „vězeň zpovědnice“. Třikrát se pokusil ze své farnosti utéct, protože se pokládal za nehodného poslání faráře. Myslel si, že Boží dobrotu spíš zastíňuje, než že by byl nositelem Lásky. Naposled to bylo půl roku před smrtí. Jeho farníci, kteří dali zvonit na poplach, ho uprostřed noci dostihli. Vrátil se tedy do kostela a začal, v jednu hodinu v noci, zpovídat. Na druhý den řekne: „*Bylo to ode mě dětinské.*“ Na jeho pohřbu bylo tisíc lidí, mezi nimi biskup a všichni kněží diecéze, kteří přišli doprovodit toho, jenž jim byl příkladem.

8. ledna 1905 je blahorečen a téhož roku je prohlášen „patronem kněží Francie“. V roce 1925 ho papež Pius XI. svaťořečí (ve stejném roce jako Terezii z Lisieux). Patronem všech farářů světa je prohlášen v roce 1929. Jan Pavel II. přichází jako poutník do Arsu v roce 1986. V tomtéž roce tam byl otevřen seminář, kde se budoucí kněží připravují ve škole „Monsieur Vianneye“. Protože kudy procházejí svatí, jde s nimi Bůh.

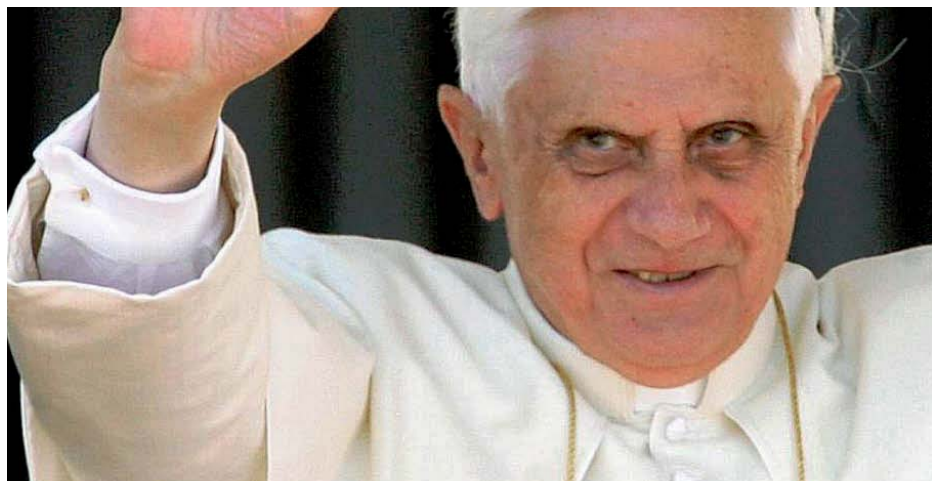
Zdroj: <http://www.arsnet.org>

vybrala jš

První svatě přijímání v Bystrci 7. června 2009

Daniel Bača
Jan – Pavel Cajzl
Markéta Horká
Jakub Králíček
Kristýna Nathanielová

Terezie Ocetková
Václav Široký
Barbora Šobová
Markéta Vechetová
Michal Žák

Návštěva Svatého Otce je příležitostí přiblížit se k Bohu

Byla sobota 26. dubna 1997. Jeli jsme na setkání mládeže s Janem Pavlem II. do Hradce Králové. Kdo my? Společensví Archa Community, ke kterému patří tělesně postižené děti z ústavu na Kociánce a další mladí lidé. Na místě nás čekalo překvapení, posadili nás do první řady. A po skončení mše další – papež si přál se s námi setkat osobně. Svatý Otec se sklonil ke každému z nemocných a poželhal mu. Nejdéle se zastavil u Ivky, která byla s těžkou mozkovou obrnou postižena nejhůř. O Ivku se starala moje tehdy ještě budoucí žena. Všichni jsme také dostali malý křížek, který dodnes nosím u sebe. Brzy poté však setkání dostalo ještě další smysl, smutný, ale i krásný: Asi dva měsíce po papežově otcovském poželhání Ivka odešla do nebe.

„Na jeho rameno vložím klíč domu

Davidova; když otevře, nikdo nezavře, a když zavře, nikdo neotevře.“ Jsou vám tato slova povědomá? Možná vás překvapí, odkud citát pochází – je ze Starého zákona z knihy Izajáš (Iz 22, 22). Hospodin zde hovoří o Eljakímovi, synu Chilkijášovu. Těmito slovy je Eljakím ustanoven správcem domu judského krále Chizkijáše, jeho náměstkem, dnes bychom řekli premiérem. Není pochyb, že se právě na prastarý orientální obřad jmenování králova náměstka odvolává Ježíš, když v Matoušově evangeliu (Mt 16, 17n) ustanovuje téměř stejnými slovy Petra hlavou Církve. Dříve používaný papežský titul „náměstek Kristův“ má tedy solidní biblické odůvodnění – papež je skutečně viditelným zástupcem Krista.

Instituce papežství byla vždy vystavena hlasité kritice a dnešní doba není výjimkou, pojďme se na ni ale podívat trochu jinak, než obvykle. Dovolte několik čísel, uvidíte, že nebudou suchá. V prvních čtyřech stoletích vedlo Cír-

kev 39 papežů. Všichni kromě jediného byli svatořečeni a 14 z nich zemřelo mučednickou smrtí, v prvním století všichni. Dvacáté století zažilo papežů devět. Z nich byl dosud jeden svatořečen, jeden blahořečen a dalším čtyřem běží kanonizační procesy. Jak vidíte, papežství se i dnes pojí se svatostí. Jistě mnoho papežů udělalo chybná i neetická rozhodnutí, ale jakmile Církev srovnáte se státními útvary, stěží najdete nějaký, jehož nejvyšší představitelé udělali chyb tak málo. Církev přežila drtivé krize a dnes je o polovinu starší, než nejstarší státy světa. Je přitom neuvěřitelně decentralizovaná. Nevěříte? Římská kurie má, nepočítáme-li asi 120 zahraničních ambasad, cca 2700 pracovníků. Určitě jste slyšeli vtip o Janu XXIII., kterého se ptali na to, kolik lidí pracuje ve Vatikánu. Odpověděl: „Asi polovina.“ Přesto, kdyby byla stejně efektivně spravována Česká republika, měla by všechna ministerstva, parlament a centrální úřady dohromady asi 23 zaměstnanců. A český prezident by se právě chystal na čtvrtou oficiální návštěvu pětadvacetitisícového města během 19 let. Podle běžných se-

kulárních měřítek je tedy papežství fantasticky fungující instituce.

Pro věřícího je ale podstatné něco zcela jiného. „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ To jsou slova apoštola Petra k nemohoucímu před chrámovou bránou (Sk 3, 6). Muž vstal a vešel do chrámu, kde chválil Boha a skákal radostí. Úkolem papeže je posilovat bratry ve víře (srov. Lk 22, 32) a všichni papežové to již dva tisíce let dělají, každý svým způsobem. Současný papež je především velkým kazatelem. Mezi jeho promluvami nenajdete ani jedinou slabou, všechny jsou vynikající. Má-li někdo předsudky, nechť je odloží. Každé setkání se služebníkem služebníků Božích – a Kristovým náměstkem – je požehnáním. Ostatně nikdy nevíme, jestli nebude poslední.

Je vhodné se na návštěvu Svatého Otce připravit, nejlépe pomocí konkrétního předsevzetí – vybrat si nějakou modlitbu a tu se pak modlit denně v určitý čas. A také si přečteme encykliky nebo některou z knih Benedikta XVI.

David Petrla

Sbírky

Děkujeme za Vaši štědrost při těchto sbírkách:

• Postní almužna, akce Diecézní charity Brno, 69 papírových pokladniček	15 449 Kč
• 26. 4. 2009 Sbírka na podporu papežské návštěvy:	38 522 Kč
• 17. 5. 2009 Poutní mše sv. u kapličky vRozdrojovicích	5 386 Kč
• 24. 5. 2009 Sbírka na televizi NOE	28 130 Kč
• 31. 5. 2009 Sbírka na charitativní účely	29 620 Kč

Luštitelský přebor farnosti již popáté

Na závěr roku sv. apoštola Pavla se v Arše uskutečnil již 5. ročník stále oblíbenějšího Luštitelského přeboru farnosti, který bývá důvěrně označován zkratkou LUP. Slavnostní rámec jubilejního klání obstaral videosestřih z předchozích ročníků přeboru, z něhož nové tváře tohoto měření sil dobře pochopily oč tu běží. Na rozpraudění mozkových závitů bylo letos premiérově zařazeno doplňkové klání VDV (VIDÍMdoVÁS), v němž mezi sebou zápolili všichni soutěžící bez rozdílu věku a jejich úkolem bylo odhadnout, jaká odpověď na danou otázku bude nejčastější (příp. nejméně častá). Jedna z otázek se týkala i našeho pana kaplana: jestlipak víte kolik má sourozenců? Nejvíce lidí (7) tipovalo 3 sourozence, nejméně (3) odhadovalo, že bratra ani sestru nemá. Tipni si i ty, milý čtenáři! (Správnou odpověď se dozvíš na konci článku). Poté už každý přihlášený dostal před sebe úkoly Luštitelského přeboru a v následujících 75 minutách se luštilo až se z hlav kouřilo. Na obě kategorie (mladší do 15) i starší (od 16 let) čekalo deset různých úkolů. Luštilo se nadvakrát (od 17:15 a od 19:45), a tak mohl přijít opravdu každý. Tajenky byly tentokrát zaměřeny na život sv. Pavla, a tak není divu, že mezi rekordním počtem 38 účastníků byl i nám všem dobře známý jmenovec Apoštola národů – totiž náš pan kaplan. Z kuloárů se mi doneslo, že právě jeho jméno hledají někteří z účastníků ve výsledkové

listině nejdříve. Důvod? Pro některé luštitelé je otázkou prestiže skončit v konečném pořadí výše než on. Letos si tuhle fajfku mohlo do svého deníčku poznačit 12 soutěžících. Luštitelský přebor každoročně oslovuje skutečně všechny věkové skupiny. Nejlepším dokladem budiž to, že rozdíl mezi nejmladším a nejstarším luštitелеm tentokrát činil úctyhodných 72 let!

Vymezený čas k luštění uplynul velmi rychle, účastníci odevzdali svoje výtvo-ry a pak už jim nezbývalo než čekat na vyhodnocení. Letos se sice jejich čekání protáhlo, ale všichni to napětí vydrželi a za tři týdny se „přeborníci“ dostavili do Archy znovu. Důvod přijít měli nejen medailisté, ale i ostatní, neboť se znovu losovaly i ceny útěchy. A jedna zajímavost na závěr: nekorunovanou vítězkou (nevyhlášeného) víceboje se stala paní Jílková, která večer odluštila a ještě týž den přivedla na svět holčičku! Neuvěřitelné o to víc, že při vyhlášení vítězů Luštitelského přeboru byl dvojnásobný důvod jí poblahopřát. Skončila totiž na stupních vítězů!!! K tomu opravdu není co dodat...

Pořadí – kategorie od 16 let: 1. J. Vechetová, 2. N. Jílková, 3. J. Klement; kategorie do 15 let: 1. Z. Klementová, 2. M. Šobová, 3. O. Valenta. Vítězkou VDV se stala H. Valentová.

Více o akci (včetně možnosti vyluštit si úkoly přeboru) lze najít na www.lup.webnode.cz.

Pavel Šoba

PS: Náš pan kaplan má 4 sourozence.

Ze života farnosti

Biblické hodiny v Arše pořádané Evangelickou církví metodistickou se konaly: 15.1, 19.2., 19.3., 16.4., 21.5., 11.6..

Ve finále děkanského kola vědomostní soutěže „**Dobrodružství s apoštolem Pavlem**“ naši farnost reprezentovali: Alžběta Jeřábková, Lucie Nováková, Vojtěch Velan a František Šidla. Ve své kategorii (3. - 4. tř.) obsadil František Šidla 3. místo.

Ve finále diecézního kola „výtvarné soutěže k roku sv. Pavla“ se Tereška Velanová umístila na 10. místě. František Šidla a Tereška Velanová převzali ocenění z rukou pana biskupa Vojtěch Cíkrleho. Všem finalistům děkujeme za pěknou reprezentaci farnosti. Výtvarné práce k nahlédnutí v katedrále na Petrově.

17.4. - 19.4. Pořádalo hnutí „**Modlitby matek**“ na naší fari seminář za vnitřní uzdravení vedený P. Jiřím Pleskačem.

17. 5. 2009 **Poutní mše** svatá u kaple sv. Jana Nepomuckého v Rozdrojovicích.

V květnu se konaly májové pobožnosti v pondělí, ve středu, ve čtvrtek, v pátek a v neděli.

22. 5. – 30. 5. 2009 Devítidenní **novena k Duchu svatému** ve farním kostele i v Arše.

23. 5. 2009 – Mgr. RNDr. Alois Nebojsa, jáhen sloužící v naší farnosti, oslavil své **50. narozeniny**.

30. 5. 2009 – Jsme v Arše oslavili vigílii slavnosti **Seslání Ducha** svatého

Z vody a z Ducha svatého se narodili:

- 5. 4. 2009 Jakub Jan Lichtneger
- 5. 4. 2009 Richard Jelínek
- 19. 4. 2009 Denisa Tereza Kopčaniková
- 19. 4. 2009 Šimon Dytrt
- 19. 4. 2009 Tomáš Vojtěch Vaněk
- 26. 4. 2009 Josef Pavel Alois Ondřej Linhart
- 26. 4. 2009 Pavlína Filípková
- 23. 5. 2009 Šimon Horák
- 24. 5. 2009 Aneta Anna Šiborová
- 14. 6. 2009 Lukáš Vojtěch Boris
- 14. 6. 2009 Matyáš Jan Borský
- 14. 6. 2009 Ema Pavlína Kabelková

V naději společenství Božího lidu se s námi rozloučili:

- 31. 3. 2009 Jindřiška Valentová
- 18. 5. 2009 Jiří Medek

Věrnou lásku si přísahali:

- 25. 4. 2009 Tomáš Sychra a Daniela Königová
- 16. 5. 2009 Pavel Prudík a Marie Vyškovská
- 20. 6. 2009 Martin Vecheta a Marta Dedková

s následujícím společenským setkáním

O letnicích 31. května přijala na Petrově **svátost křesťanské dospělosti** také skupina biřmovanců z naší farnosti. Nové kolo přípravy na tuto svátost začne v lednu 2010 (od 15 let).